ΕΤΟΣ 24. Περίοδος Β'—Ἀριθ. 6999

ΔΕΥΤΕΡΑ, 17 Ἰουνίου 1913

Ἐν Ἑλλάδι.....Ἐτησία Δρ. 20. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 40
Ἐν Ρωσσίᾳ καὶ Περσίᾳ » Ρούβλ. 15. Ἐν Ἀμερικῇ Δολλάρια 8

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἀν' ἀγγελίας καὶ καταχωρίσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΠΑΤΡΙΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΘΗΝΑΙ
Ἀριθμὸς Τηλεφ. 410

Adresse Journal «PATRIS» Athènes

Ar3Cc-19130617-01

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΞ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΙΣ

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ρωμουνίας εἰς τὸ μέσον τῆς Βαλκανικῆς διαφορᾶς δὲν εἶνε γεγονὸς, τὸ ὁποῖον δύναται ἡ Βουλγαρία ν' ἀψηφήσῃ, ὡς ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους δι' αὐτὴν ἐγκλείει. Ἀλλ' ἡ ἐμφάνισις τῆς Ρωμουνίας εἶνε προϊὸν τῆς Βουλγαρικῆς ἀπληστείας καὶ αὐθαδείας. Οἱ Βούλγαροι δὲν ἐνόησαν ἀκόμη ὅτι ἔγειναν οἱ ἀντιπαθητικώτεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου. Καὶ ἔγειναν τοιοῦτοι ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν συμπεριφορᾶς ἀπέναντι τῶν τέως συμμάχων των. Θέλοντες νὰ στερήσουν τοὺς ἄλλους παντὸς ὠφελήματος καὶ διεκδικοῦντες αὐτοὶ μόνοι τὰ πάντα εἰς πόλεμον, ὃν διεξήγαγον τῇ βοηθείᾳ καὶ τριῶν ἄλλων ἰσχυρῶν παραγόντων, κατέστησαν ἀντικείμενον ἔχθρας καὶ ἀντιπαθείας ὅλων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὧν τὰ αἰσθήματα ἤρχισαν νὰ συμπίπτουν καὶ νὰ συμβαδίζουν, ὡς ἐκ τοῦ κινδύνου ἄλλως τε, ὃν ἡ Βουλγαρία ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἐν τῷ Αἰγαίῳ διὰ τῆς ἐπιδιωκομένης ἰσορροπίας. Ἐὰν τὴν ἰσορροπίαν, ὡς ἀρχὴν διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, τὴν θέλουν ὅλοι οἱ τέως σύμμαχοι, ἡ Ρωμουνία ἔχει λόγους νὰ ἐπιθυμῇ ὅπως ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἰσορροπίας γείνῃ παραδεκτή. Εἰς κανὲν Κράτος ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ δὲν συμφέρει νὰ καταστῇ ἡ Βουλγαρία μεγάλη δύναμις, χωρὶς λόγον καὶ αἰτίαν καὶ εἰς βάρος τῶν ἄλλων.

Ὅ,τι δὲ ἔπαθεν ἡ Τουρκία, μὴ θελήσασα νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, ὅστις κατεπιέζετο, τὸ αὐτὸ σήμερον κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἡ Βουλγαρία. Ὅπως τὰ ἄτομα εἰς τὰς κοινωνίας συνεννοοῦνται διὰ νὰ ἀμυνθοῦν ἐναντίον τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀποπτανγνέσεως, οὕτω καὶ τὰ Κράτη τοῦ Αἰγαίου διαβλέπουν τὸν κίνδυνον τοῦ μέλλοντος ποὺ ἔγκειται καὶ, πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀπορροφήσεως αὐτῶν, δίδουν τὴν χεῖρα μεταξύ των ἐναντίον κοινοῦ ἐχθροῦ, διότι ὡς τοιοῦτος σήμερον παρίσταται ἡ Βουλγαρία καὶ ὡς τοιοῦτος θεωρεῖται, οὐχὶ ἀδίκως δέ. Ἡ ταυτότης τῶν συμφερόντων γεννᾷ τὰς συμφωνίας. Δὲν ὑπῆρξεν ἀνάγκη συνθηκῶν μυστικῶν διὰ νὰ εὑρεθοῦν ἐπιπαραλλήλου γραμμῆς ἐν περιπτώσει ἐνεργείας οἱ Σέρβοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Μαυροβούνιοι, καὶ αὐτοὶ οἱ Ρωμοῦνοι. Τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον ἤρχισε σήμερον παρατηρούμενον ἐν Ρωμουνίᾳ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σέρβων, εἶνε προϊὸν αἰσθήματος, ὅπερ ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς Βουλγαρικῆς ἀπληστείας. Λησμονοῦνται αἱ παλαιαὶ διαφοραὶ, καὶ ὅλοι παρουσιάζονται ἡνωμένοι ἐναντίον ἑνὸς, ὅπως ἐκ τῆς δράσεως τῶν Νεοτούρκων προῆλθε τὸ σπέρμα τῆς Βαλκανικῆς συνενώσεως. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἔχουν φυσιολογικὴν τὴν ἐξέλιξιν καὶ φυσικὴν τὴν ἐμφάνισιν. Ἐὰν ἡ Βουλγαρία ἐφέρετο διαφορετικὰ πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ρωμουνία οὐδέποτε θὰ ἐτόλμα ἢ θὰ ἐσκέπτετο νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας, ἐδίως ἀπὸ τῆς ἐκχωρήσεως τῆς Σιλιστρίας. Ἀλλὰ ἡ αὐθάδης στάσις τῆς Βουλγαρίας πρὸς πάντας καὶ ἡ ἀπληστία αὐτῆς καὶ ἡ βουλιμία ἐγέννησαν ὄχι μόνον τὴν ἀντιπάθειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ δικαίου περιορισμοῦ τῶν Βουλγαρικῶν ἀξιώσεων, περιορισμοῦ δυναμένου ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ κοινῆς ἐνεργείας ὅλων τῶν ἐν τῷ Αἰμῳ Χριστιανικῶν Κρατῶν πρὸς ἐξουδετέρωσιν δυνάμεως, ἥτις καὶ ὑπῆρξε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι προώρισται νὰ ἀποθῇ ἐπιζημία καὶ κακοποιός.

ΤΟ ΦΟΒΕΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ Κ)ΠΟΛΕΩΣ. — Ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν ἀγχονῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκρεμάσθησαν εἰς τὴν ἐν Σταμπούλ πλατεῖαν Βεγιαζὴτ οἱ καταδικασθέντες διὰ τὸν φόνον τοῦ Σεφκέτ

(Φωτογραφία ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν «Πατρίδα» ἐκ Κων)πόλεως

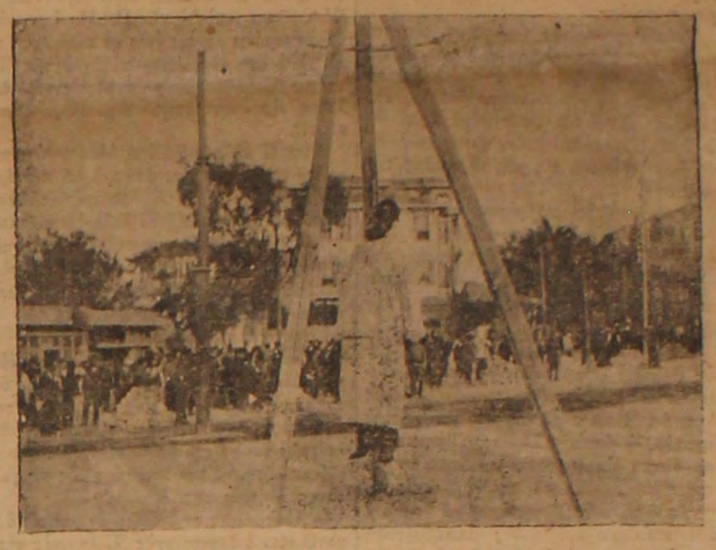

Ο ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΘΕΙΣ ΓΑΜΒΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ. — Ὁ Νταμὰτ Σαλὴ πασσᾶς, γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου, κρεμώμενος ἀπὸ τῆς ἀγχόνης του εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ τεμένους Σουλτὰν Βεγιαζήτ.

(Φωτογραφία ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν «Πατρίδα» ἐκ Κων)πόλεως

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΜΕΝ

Δὲν ἐπερίμενα ν' ἀναγνώσω τίποτε περὶ τῆς διαδάσεως τοῦ κ. Σανδάσκη ἐκ Πειραιῶς, ἢ μᾶλλον ἐπίστευα ὅτι διὰ τὸ κοσμοϊστορικὸν αὐτὸ γεγονὸς, ἦσαν ἀρκεταὶ τρεῖς γραμμαὶ εἰς τὴν στήλην ἐκείνην τῆς ἀθανασίας, ποὺ κρύπτεται ὑπὸ τὸ μετριόφρον ὄνομα «Κοινωνικά». «Διῆλθεν ἐκ Πειραιῶς ὁ ρέκτης καὶ φιλάνθρωπος Βούλγαρος λησταντάρτης κ. Σανδάσκης μεταβαίνων εἰς Αἰθίωνα ὅπως συστήσῃ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντα πασίγνωστα κινητὰ σφαγεῖα». Ἀτυχῶς μεταξὺ τῶν περιέργων ποὺ σιμβαίνουν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς: Κάθε ἄνθρωπος, ποὺ διερχόμενος ἀπὸ ἕνα μέρος θέτει εἰς κίνησιν δέκα ἢ καὶ περισσοτέρους χαροφύλακας, εἴτε Αὐτοκράτορ εἶνε εἴτε λησταντάρτης, γίνεται ἀντικείμενον γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὁ ἕνας ζητεῖ εἰκόνα του, ὁ ἄλλος ὀλίγα λόγια του, ὁ τρίτος περιγραφήν του καὶ ἡ σύγχρονος ἀθανασία χρησιμοποιεῖ διὰ τὸ φωτοστέφανόν του ἀρκετὰς ὀκάδας τυπογραφικῆς μελάνης, ἡ ὁποία κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῆς πείρας, εἶνε μᾶλλον ἀνεξίτηλος ἀπὸ τὸ χρυσὸν, ποὺ ἐχρησιμοποίουν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἱ Βυζαντινοὶ ἁγιογράφοι. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον, ἐὰν μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ ὁ Χριστὸς ἀκόμη, νὰ μὴ ἀναγνώσωμεν οὔτε κἂν ἕνα «Παρεπιδημεῖ ἐνταῦθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστος». Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὰ χθεσινὰ φύλλα ἀνηγγέλλετο διὰ μακρῶν ἡ προσεγγισις τοῦ κ. Σανδάσκη εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε ἄλλο. Κάποιος δημοσιογράφος περιγράφων αὐτὸν ἔλεγεν ὅτι εἶνε τύπος κοινοῦ κακούργου, μᾶλλον κοντὸς, ἰσχνὸς, μὲ γένεια καὶ μάτια ἔχοντα τὸν φόβον καὶ τὴν πονηρίαν τῆς ἀλώπεκος. Ἐπειδὴ δὲν εἶχα τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω τὸν παναγαθὸν ἄνθρωπον, ἐδέχθην χωρὶς ἀντίρρησιν τὴν φωτογραφίαν του αὐτήν. Τὸ ἀπόγειμα ὅμως κάποιος φίλος μου, μοῦ ἔλεγε:

—Λὲν ξέρεις τί ἄνδρας εἶνε αὐτὸς ὁ Σανδάσκης!...

—Μὰ εἶνε κοντὸς, νομίζω.

—Ποιός σ' ἐγέλασε. Ἐγὼ τὸν ἔβλεπα λίθε μέρα στὴ Σαλονίκη. Εἶνε ἕνας ἄνδρας ὡς ἐκεῖ ἐπάνω, μᾶλλον πυκνὸς, εὐρύστερνος, μὲ μάτια τρομερὰ καὶ γένεια. Τέλειος τύπος ἀγρίου λησταῦ.

Αἱ χειρονομίαι καὶ οἱ μορφασμοὶ, μὲ τοὺς ὁποίους συνεπλήρωσε τοὺς λόγους του ὁ φίλος μου, μοῦ παρουσίασαν τὸν κ. Σανδάσκην ὡς ἕνα τύπον νεωτέρου Γολιάθ. Τί συμβαίνει λοιπόν; Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο ζωγράφους τῆς Α. Ὑψηλότητος κατὰ τὸν δεύτερον καὶ Α. Χαμηλότητος κατὰ τὸν πρῶτον, ἔχει δίκαιον; Δὲν ἀποκλείεται βέβαια ὅτι ὁ κ. Σανδάσκης ἠμπορεῦσε κάλλιστα νὰ εἶνε παχὺς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ νὰ ἰσχνάνθῃ. Πῶς ὅμως εἶνε δυνατὸν ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ νὰ ἔχασε τόσον ποσὸν ἀπὸ τὸ ἀνάστημά του, ὥστε ἐνῷ ἐκεῖ ἐφαίνετο ὡς κάντρας ὡς ἐκεῖ ἐπάνω ἐδῶ νὰ παρουσιάζεται ὡς κοντὸς ἄνθρωπος; Ὑποθέτω ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ μᾶς πιάσῃ πονοκέφαλος διὰ τὰς σωματικὰς διαστάσεις τοῦ κ. Σανδάσκη. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀρκετὰ εὐξήγητον. Μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ τοῦ ὑποκειμένου ποὺ βλέπομεν, παρεντίθεται ἀνέκαθεν ὁ φακὸς τῆς διαθέσεως ἢ τῆς προκαταλήψεως. Εἰμεθα διατεθειμένοι καὶ ἀὶ δ' ἕνα ἄνθρωπον; Μᾶς δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἀγγέλου τοῦ Μποτιτσέλη; Εἰμεθα ἄσχημα; Τὸν μεταβάλλομεν εἰς τέρας, κατὰ λάθος παρελήφθη ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν πρέπει νὰ δεχθῶμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς δύο φωτογραφίας τοῦ κ. Σανδάσκη, ὡς ἀκριβῆ. Ἐγὼ τοὐλάχιστον πιστεύω ὅτι ὁ ἀρχικομιτατζῆς αὐτὸς εἶνε τύπος κοινοτάτου ἀνθρώπου, ποὺ ἠμπορεῦσε κάλλιστα νὰ εἶνε ἐδωδιοπώλης, ἐὰν εἴχασκεν ἐπικερδέστερον τὸ ἐπάγγελμα.

—ς

Ἐπίκαιρα

ΜΑΥΡΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ

Συνῆλθον εἰς συλλαλητήριον οἱ σφαγεῖς τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας διὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὰς Ἑλληνοσερβικὰς διαιρέσεις κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας. Τοιαύτην ἀναιδῶς καὶ θρασέως ταπεινὴν πονηρίαν βεβαίως μόνον οἱ πατριῶται τῆς Σόφιας ἠδύναντο νὰ μηχανευθοῦν, διὰ νὰ σκεπάσουν τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν νὰ συγκινοῦν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Γνώμην.

Αἱ μαῦραι σημαῖαι, τὰς ὁποίας περιέφερε τὸ συλλαλητήριον τῆς Σόφιας, θὰ ἔπρεπε νὰ μείνουν ἐθνικαὶ τῆς Βουλγαρίας σημαῖαι. Αἰδοῦς, ὅπως τὸ κόκκινον τῆς Ἡμισελήνου συμβολίζει διὰ τὸν πολιτισμένον κόσμον τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ὁ ἐξ Ἀσίας κατακτητής, οὕτω τὸ μαῦρον χρῶμα συμβολίζει τὸ πένθος καὶ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλγαρικὴ βαρβαρότης φέρει εἰς τὰς χώρας, αἵτινες ἤλπισαν ὅτι ἀνακτοῦν τέλος τὴν ἐλευθερίαν των.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ

Αὐτὸ ποὺ ἔκαμαν οἱ στασιάσαντες Βούλγαροι στρατιῶται ἑνὸς τάγματος εἰς τὸ Ἰστὶπ εἶνε πρωτοφανὲς εἰς τὰ στρατιωτικὰ χρονικὰ ὅλων τῶν λαῶν καὶ ὅλων τῶν αἰώνων. Στρατιῶται δικάζοντες καὶ τουφεκίζοντες τοὺς ἀξιωματικούς των οὔτε μεταξὺ τῶν παλαιῶν μισθοφόρων ὁρδῶν ἀνεφάνησάν ποτε.

Τοιοῦτος λοιπὸν εἶνε ὁ στρατὸς τῶν Βουλγάρων, οἵτινες ἤθελον νὰ καυχῶνται ὅτι εἶνε οἱ Πρῶσσοι τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ἡ Βουλγαρία.

ΕΠΑΥΣΕΝ;

Ἡ «Βουλγαρία» τοῦ κ. Δάνεφ ἐπιμένει νὰ ὁμιλῇ περὶ καταπιέσεων τῶν Βουλγάρων ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι ἀντιθέτως αἱ Βουλγαρικαὶ οὐδὲν πράττουν κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Προτείνει δὲ διεθνῆ ἔρευναν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ἀλλὰ μία διεθνὴς ἀπόφασις ἐξεδόθη ἤδη αὐθορμήτως. Εἶνε ἐκείνη, ποὺ διατυποῦται εἰς τὸ τηλεγράφημα τῶν Εὐρωπαίων ἀντιπροκριτῶν. Μήπως ἡ «Βουλγαρία», ἀπασχολημένη τόσον πολὺ μὲ τὰ ἔργα τῆς φαντασίας, ἔπαυσε νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀκούῃ τὴν πραγματικότητα;

ΚΑΙ ΑΥΤΟ

Εἶχε πιστευθῆ, ὅτι τὸ μέσον τῆς μολύνσεως διὰ μικροβίων ἦτο ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς Τουρκικῆς τακτικῆς. Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅμως σύλληψις ἑνὸς Βουλγάρου, μεταφέροντος ἐντὸς φιαλιδίου μικρόβια χολέρας, ἀπέδειξε τὸ ἐναντίον. Οἱ Βούλγαροι, κεκηρυγμένοι φαίνεται ὑπὲρ τοῦ δόγματος ὅτι «ὁ σκοπὸς ἐξαγιάζει τὰ μέσα», δὲν παραλείπουν κανένα εἶδος ἐνεργείας, ὁσονδήποτε ἄνανδρον καὶ ἂν εἶνε.

Ὁπωσδήποτε οἱ Βούλγαροι διακηρύσσουν, ὅτι εἶνε πολιτισμένος λαός, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε πρόθυμοι νὰ ἐπιβεβαιώσουν καὶ μερικοὶ δημοσιογράφοι, στενῶς συνδεθέντες μὲ τοὺς ἐν Σόφιᾳ.

ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ

Εἰς τὴν Γαλλόφωνον «Ἠχὼ τῆς Βουλγαρίας» ἀνεγνώσαμεν ἕνα τηλεγράφημα τοῦ «Ἀλβανικοῦ Πρακτορείου», κατὰ τὸ ὁποῖον, οὔτε ὀλίγον οὔτε πολύ, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καταβασανίζει τοὺς Ἀλβανοὺς τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα ἔχει καταλάβει λέγει, φονεύει καὶ καταστρέφει κάθε τι ποὺ ἐπιμένει νὰ εἶνε Ἀλβανικόν. Γνωρίζοντες πόσον κακοὶ καὶ ἀπάνθρωποι εἶνε αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες, ὀλίγον ἔλειψε νὰ χύσωμεν εἰλικρινῆ δάκρυα διὰ τὴν ἀθλίαν μοῖραν τῶν Ἀλβανικῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐπέπεσαν. Τί περίεργον ὅμως τὸ τηλεγράφημα τῶν Ἀλβανικῶν βασανιστηρίων νὰ ἔχῃ πηγὴν τὸ Μιλάνον καὶ ὄχι τὴν Αἰθίωνα. Ποῦ λοιπὸν ἔγιναν τὰ τραυματικὰ αὐτὰ βασανιστήρια; Εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἢ τὸ Μιλάνον; Πρὸς τιμὴν τῆς διεμηχανίας τῆς Ἰταλικῆς πόλεως πιστεύομεν ὅτι αὐτὴ ἔχει τὸ προνόμιον τῆς παραγωγῆς των.

ΑΧ ΒΑΣΑΝΑ!...

Ἀλλέως πρόκειται τὴν ἀθανασίαν ἡ [illegible]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ

ΟΙ ΤΡΟΜΕΡΩΤΑΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Β' (Σ—19)

ΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΙΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ

΄ΑΝΩ ΣΧΩΜΕΝ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ,

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐνῷ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδέχετο ἐν ὀδύνῃ καὶ στεναγμοῖς τὴν τρομερὰν αὐτὴν θυέλλαν τῶν ὕβρεων, τῶν προσλήψεων, τῶν κατηγοριῶν, ἀπὸ ὅλους τοὺς μαινομένους δημίους του καὶ ἔβλεπε συνταρασσόμενα ὑπεράνω του ἀπὸ τὴν φρίκην τοῦ πάθους καὶ τῆς ἰκανοποιημένης ἐκδικήσεως τὸ δαιμονιῶδες πρόσωπον τοῦ Τσιμισκῆ καὶ τὸ ζοφερώτατον τοῦ Ἀτζιποθεοδώρου, ἀπεστραγγίζετο δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ τὸ τελευταῖον αἷμα τῆς κεφαλῆς του, ἠλπιθμεῖ. Ἤκουε καὶ ἔβλεπε τὰ πάντα μὲ πλήρεις τὰς αἰσθήσεις, ἀγωνιωδῶς εἶχεν ἀνοιγμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν γύρω του ἀπασίαν εἰκόνα, ἡ ψυχή του ἐκρέμετο ὑπὲρ τὸ χάος τοῦ ὀλέθρου. Ἐδέχετο τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τὰς ὕβρεις, ἀλλὰ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτάς. Ἀν οὐκέτι ὅμως τὴν προσευχὴ τοῦ, τὸς δυνατὰς ἐπικλήσεις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Θεοτόκον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας του, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς του. «Γεγονυία τῇ φωνῇ τὸν Θεὸν καὶ τὴν Θεοτόκον ἐπικαλούμενος ἦν».

***

Μὲ μανίαν θηρίων, ἐμανιωδῶς ἐπιπίπτουσι τότε, ἐξερεθισθέντες ἀκόμη περισσότερον οἱ σφαγεῖς κατὰ τοῦ δυσμοίρου. Ὁ Τσιμισκῆς τὸν ἁρπάζει ἀπὸ τὸν πώγωνα, ἐκτινάσσει τὴν κεφαλήν του, συντρίβουσι τὴν σιαγόνα του μὲ τοὺς γρόνθους, μὲ κτυπήματα τῶν λαβῶν τῶν ξιφῶν των, μετακινοῦσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ τῶν φατνωμάτων. Ὁ Ἰωάννης πλήττει διὰ τῶν ποδῶν τὸ σχεδὸν ἀκίνητον ἤδη σῶμα τοῦ Αὐτοκράτορος, καταφέρει κατὰ τοῦ προσώπου του νέον κτύπημα διὰ τοῦ ξίφους, τὸ ὁποῖον διασχίζει τὸ κρανίον.

Τότε ἐδῶ ἀμιλλῶνται οἱ αἱμοβορώτατοι οὗτοι ἄνδρες, οἱ ἐκ μίσους μαινόμενοι τίς πρῶτος νὰ πλήξῃ τὸν Βασιλέα. «Ὁ μὲν ἐκδικεῖ μακρὰν ἐξορίαν, ὁ δὲ τὴν δυσμένειαν καὶ τὰς καταφρονήσεις τοῦ θρόνου, τῆς ἀλώσεως τῆς μεγάλης συριακῆς μητροπόλεως ἀναμιμνησκόμενος. Ἀλλὰ ἔρχονται τέλος εἰς τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης ὅπως δοθῇ πλέον πέρας εἰς τὸ ἔργον. Διότι θόρυβοι μεγαλυνόμενοι βαθμηδὸν φθάνουσιν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ Ἀνακτόρου. Τότε ἕνας ἐκ τῶν συνωμοτῶν διαπερᾷ τὸν Αὐτοκράτορα διὰ τοῦ μακροῦ καὶ κυρτοῦ κατὰ τὴν αἰχμὴν ξίφους του, συστρέφει αὐτὸ θηριωδῶς ἐντὸς τοῦ βασιλικοῦ σώματος, καὶ τὸ ἀποσπᾷ καθημαγμένον. Ἡ τελευταία πνοὴ τοῦ θύματος, ἕνας στεναγμὸς λέοντος, ἕνα γοερώτατον παράπονον μάρτυρος, ἐξέρχεται μαζὺ μὲ τὸ ξίφος. Ὁ Νικηφόρος ἐξέπνευσεν ἀμέσως. Ὁ Μέγας Αὐτοκράτωρ, ὁ «Νικητὴς», ὁ «Καλλίνικος», ὅπως τὸν ὠνόμασεν ἡ λαϊκὴ φωνὴ διὰ τοὺς μοναδικοὺς καὶ ἀπειραρίθμους θριάμβους του κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τοῦ Γένους.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κρότοι τρομεροὶ διασείουσιν ὁλόκληρον τὸ Ἱερὸν Παλάτιον ἐξ ὅλων τῶν ἄκρων καὶ τῶν λαβυρίνθων αὐτοῦ προστρέχουσι πρὸς τὰ τραγικὰ δώματα τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀναμίξ οἱ πιστοὶ διαμένοντες μετὰ τῶν μεμυημένων αὐλικῶν. Διεδόθη πλέον ἐκ τῶν ἐγγυτέρων πρὸς τὸν θάλαμον διαμερισμάτων μέχρι τῶν ἀπωτάτων, ὅτι μέγα τι καὶ φοβερὸν κατὰ τοῦ «Κυρίου» συνετελέσθη. Οἱ κρότοι προέρχονται ἀπὸ τὰ κτιτήματα τῶν πελέκεων τῶν «Βαράγγων», τῶν Σκανδιναυῶν Αὐτοκρατορικῶν σωματοφυλάκων, ἐκείνων ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν τεταγμένοι τὴν νύκτα ἐκείνην ὡς φρουροὶ εἰς τὰς πύλας τοῦ Παλατίου. Ἀπαισίως ἠχοῦσιν ἐν τῇ νυκτὶ οἱ κτύποι τῶν πελέκεων ἐπὶ τῶν χαλκίνων πυλῶν, τὰς ὁποίας πνευσπῶσι νὰ διαρρήξωσιν. Ἐλπίζουν νὰ προλάβουν. Οἱ πρῶτοι ὅμως εὑρεθέντες μέσα εἰς τὸν πύργον, ὅταν αἱ πύλαι ὑπεχώρησαν ὑπὸ τὰ λυσσαλέα κτυπήματα τῶν πελέκεων τῶν γιγάντων αὐτῶν, συνήντησαν ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν τῶν συνωμοτῶν. Ἀλληλοσπαραγμὸς ἐπηκολούθησεν εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ θαλάμους.

Ὁ Ἀβουλφαράγιος ἀναφέρει ὅτι 70 ἦσαν οἱ ἐκ τῶν Βαράγγων πεσόντες νεκροί, φρικωδῶς διαμελισθέντες. Καὶ ἡ πάλη διήρκεσε τόσον, καὶ ἦτο τόσον μανική, ὥστε ὡς ἀναφέρουν οἱ χρονογράφοι, πρὸς στιγμὴν ἐπιστεύθη ὅτι ἀπωλέσθη πᾶσα ἐλπὶς διὰ τοὺς συνωμότας. Ὁ Τσιμισκῆς, τρομερώτατος ἐν μέσῳ τῶν μεγάλων φρικωδῶν ἐκείνων στιγμῶν, ὅταν εἶδε νὰ κλίνῃ ἡ νίκη ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν του, μὴ ἐννοῶν νὰ χάσῃ οὔτε στιγμὴν, τὰ πάντα ἐπιβλέπων καὶ τὰ πάντα προβλέπων, φοβερὸν πνεῦμα τοῦ κακοῦ ἐν μέσῳ τῶν δαιμόνων του, καλεῖ τὸν αἱμοσταγῆ Ἀτζιποθεόδωρον. Αὐτὸς δὲ σπεύδει πρὸς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Χρυσοτριβλίνου», ὅπως προσκυνήσῃ τὴν ἀνασήρυξιν του ὡς Αὐτοκράτορος.

Ὁ Ἀτζιποθεόδωρος ἐκτελεῖ τὴν διαταγὴν τοῦ Τσιμισκῆ. Ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἐπιδεικνύει αὐτὴν ἀπὸ τινος τῶν παραθύρων πρὸς τὸν συρρεύσαντα περὶ τὰ Ἀνάκτορα λαὸν καὶ στρατόν. Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν πυρσῶν, κατιόντων, σείεται πρὸ τοῦ λαοῦ ἡ κεφαλὴ τοῦ Νικηφόρου. Ὁ Ἀτζιποθεόδωρος κρατεῖ αὐτὴν ἀπὸ τὴν μακράν, μαύρην ἀκόμη, κόμην. Εἶνε περιρραντισμένη καὶ ἠρμακομένη μὲ τὸ αἷμα τῶν πληγῶν της. Ἀπὸ τὸν νεόκοπον λαιμὸν πάλει εἰς μεγάλους θρόμβους τὸ αἷμα. Οἱ συνωμόται, κρατοῦντες ἐξάδας διευθύνουν τὸ φῶς αὐτῶν πρὸς τὴν μορφὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἡ χὼν στρωβίζεται ὑπὲρ τὸν ζοφερὸν ὄγκον τοῦ Πύργου, ὁ ἄνεμος στενάζει ἐπὶ τῶν στέγας του. Χιλιάδες ὀφθαλμῶν βλέπουν τὸ τρομερὸν, τὸ ἄγριον, τὸ φανταστικὸν ἐκεῖνο θέαμα. Κατάπληκτος ὁ λαὸς καὶ ὁ στρατὸς ἀκαμπτεῖ ἐν νεκρικῇ σιγῇ. «Κύριε, συγχώρησον αὐτόν», ἐκφθυρίζεται ἀπὸ πολλῶν στομάτων, χεῖρες κινοῦνται εἰς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Οἱ προστρέχοντες ἀκόμη μὲ σθεφόροι στρατιῶται, μὲ τὴν ἰδέαν νὰ ἀπολυτρώσωσι τὸν ζῶντα εἴσετι βασιλέα, ὅπως ἐπληροφορήθησαν ἀορίστως καθ' ὁδὸν, ἀπολιθοῦνται εἰς τὴν θέαν τῆς εἰκόνος, ἥτις διαγράφεται εἰς τὸ ὕψος τοῦ Πύργου, μὲ τὸ φῶς, τὸν κατνὸν καὶ τὴν ἐπισκιαζομένην αἱμοσταγῆ κεφαλήν, τὰς ἀγρίας μορφὰς τῶν συνωμοτῶν καὶ σφαγέων, ἐν τῷ βάθει, εἰς τὸ θολὸν διάστημα. Οἱ ἀλλόφυλοι οὗτοι πολεμισταί, οἱ ἰσχυροτάτην συναίσθησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως ἔχοντες, οἱ μισούμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀγριότητά των, καὶ μισοῦντες αὐτὸν διαλασίως, δὲν σκέπτονται ἐν τούτοις πλέον νὰ ἀντιμετωπίσωσι τ

μαστὴν κλίμακα, δι' ἀνῆλθον μέχρι τοῦ παραθύρου οἱ κλέπται, οἵτινες ἐπειγόμενοι νὰ φύγουν, ἐγκατέλειψαν αὐτήν.

ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ 16 Ἰουνίου. — Ἀγρία συζυγοκτονία ἔλαβε χώραν περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν Ἄνω πόλιν. Ὁ ἐργατικὸς Ἀθανάσιος Δημητρακόπουλος ἐφόνευσε τὴν σύζυγόν του Εὐαγγελίαν, ἀνοίξας τὴν κοιλίαν αὐτῆς διὰ μαχαίρας. Ὁ συζυγοκτόνος συνελήφθη. Οἱ λόγοι τοῦ ἐγκλήματος εἶνε ὅτι τὸ θῦμα ἠρνεῖτο νὰ δώσῃ χρήματα εἰς τὸν φονέα. Ὁ συζυγοκτόνος δικαιολογεῖται ὅτι τὸ θῦμα ἦτο κακὴ γυναῖκα.

ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

Ἀδέλφια. Προτοῦ νὰ φᾶτε θυμηθῆτε ὅτι τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου σᾶς ἔχουν προστάτας.

Προτοῦ νὰ κοιμηθῆτε θυμηθῆτε ποῦ καὶ πῶς θὰ ὑπνώσουν τὰ ἄπορα ὀρφανά.

Προτοῦ ξυπνῆστε ὀφείλετε σὰν ἀληθινὲς Χριστιανοὶ νὰ τὰ ὀνειρευθῆτε.

Ἔτσι πᾶνε μπροστὰ τὰ ἔργα τὰ τέλεια. Ἔτσι πᾶνε μπροστὰ οἱ λεβέντες, ὅταν σκέπτωνται σοβαρὰ πράγματα γιὰ τὰ πονεμένα παιδιά.

Ἡ ψεύτικη παρηγοριὰ
τοὺς πόνους δὲν γιατρεύει.
Θέλουν ψωμὶ τ' ἀδέρφια μας
Καὶ σκέπασμα καὶ στρῶμα!

***

Καὶ θέλουν καὶ προσκέφαλο
Καρδιὲς ποῦ νὰ χτυπᾶνε
τὸν ὄρθρο τῆς παρηγοριᾶς'
τὸν ὕπνο τῆς ἀγάπης.

Ἀδέλφια. Στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ζητήσατε τὴν θυρίδα τοῦ Λευκοῦ Σταυροῦ.

Καταθέσατε τὸν ὀβολόν σας

Καὶ ἀκούσατε ἀπὸ τὴν καρδιά σας τὸ εὐχαριστῶ τῶν μικρῶν ἐκείνων ἀγγέλων.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Βον ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ «ΛΕΥΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν	δρ.139,718.50
Σταμάτιος Παπαλεονάρδος	50
Γ. Καραβέλης	5
Ι. Καρατζᾶς	5
Παθεναγωγεῖον κοινότητος Πόρτ Σαΐδ	130.10
Σπῦρος Η. Α. Μεταξᾶς	100
Λέων Μ. Μεσηνέζης	100
Στέφανος Ζαγοραῖος	60
Γεώργιος Βαλασάκης	5
Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης	500
Χαράλ. Δηλαβέρης	25
Σωτήριος Σοφιὸς	2
Βασ. Γαλανοῶλης	5
Διον. Περαντινὸς	5
Β. Παπαχριστοδούλου	1
Ἀντ Παναγιωτόπουλος βουλευτὴς	50
Νικ. Λυκιαρδόπουλος	50
Ἀν. Δημητρέλης	100
Παντελῆς Μακρῆς πλοίαρχος	5
Ι. Μανούσας	20
Π. Μιχαλιτσᾶνος	25
Δ. Κοστὲρ	5
Τὸ ὅλον	140,966.60

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ

Ἂν μελετήσητε τὸ σύστημά μας θὰ πεισθῆτε ὅτι τὸ γραφεῖόν μας κατέστη μοναδικὸν καὶ ἐξεργετικώτατον διότι δι' αὐτοῦ ἀπαλλάττεσθε ἀπὸ δαπάνας μεσιτῶν καὶ ἀμαξῶν, ἀπὸ τὴν ζέστην, τὴν σκόνην καὶ τὴν ἀπώλειαν χρόνου. Πλήρης καὶ τέλειος κατάλογος ἁπασῶν τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἐνοικιαζομένων οἰκιῶν καὶ δωματίων ἐπιπλωμένων μετὰ τελείας αὐτῶν περιγραφῆς εὑρίσκεται εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ δίδεται ἐκ τούτου εἰς τοὺς πελάτας μας ὑπὸ τύπον πληροφοριῶν πᾶν ὅ,τι τοὺς ἀρέσει Ἀντὶ νὰ τρέχωσιν ἀσκόπως τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἐρευνῶντες καὶ ἐξετάζοντες, ἐφοδιάζονται μὲ τέλειον ὁδηγόν. Ἐπίσης πωλοῦνται οἰκίαι καὶ κτίματα διαφόρων τιμῶν καὶ μοναδικῆς εὐκαιρίας.

ΜΕΓΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 4

ΕΙΝΕ
ἀναμφισβήτητον πλέον ὅτι ὑπερέχουν εἰς στερεότητα, καὶ φθήνεια τὰ ἀνδρικὰ εἴδη.

ΣΑΡΑΛΗ ΚΑΙ ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ
Σταδίου 43Β.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ
& ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ
ΠΡΩΗΝ Γ. ΦΙΚΑ
καθηγητοῦ τῆς Χειρουργικῆς
ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κάνιγγος καὶ Καποδιστρίου 24 (ὅπου πρότερον ἡ Νομαρχία) καὶ λειτουργεῖ ὡς πρότερον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ΓΑΛΛΙΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΟΥ' ΕΛΕΟΥΣ, Ἀριθ. τηλεφώνου 819.

Ἐπὶ Τῆς Καταστάσεως

ΝΕΑ ΤΡΟΠΗ
ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

Ἡ διακοίνωσις τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν περὶ τῆς οὐχὶ ἀδιαφόρου στάσεως αὐτῆς ἐν περιπτώσει πολέμου καθὼς καὶ ἡ ἀρξαμένη ἐν Ρωμουνίᾳ κινητοποίησις τοῦ ὑπὸ τὰ ὅπλα στρατοῦ, ἀποτελοῦσα ἀρχὴν ἐκτελέσεως τῆς Ρωμουνικῆς ἀπειλῆς, συνετέλεσαν, ὡς προεβλέπετο, εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσουν μεγαλειτέρας ἐλπίδας περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως. Πράγματι δὲ ἐφ' ὅσον—κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας— τὸ Ρωμουνικὸν διάβημα ἐγένετο ὄχι μόνον ἐν γνώσει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Ρωσσίας, ὅπως ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἐν Σόφιᾳ μᾶλλον φρονίμους σκέψεις, ἀποκλείεται διὰ τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ ἐλπὶς ὅτι Ρωσσικὴ ἀντίδρασις, ἀναπόφευκτος εἰς ἄλλας περιστάσεις, θὰ ἤρχετο διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν βαρύτητα τοῦ Ρωμουνικοῦ παράγοντος ἐν περιπτώσει συρράξεως. Ἀποκλείεται δὲ συνάμα καὶ ἡ ἐλπὶς, ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, ὅτι δι' ἐδαφικῶν ἀνταλλαγμάτων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν Ρωμουνικὴν οὐδετερότητα. Τοιουτοτρόπως ἀναμένεται ὅτι ὑποχωρητικαὶ σκέψεις θὰ ἐπικρατήσουν εἰς τὴν Σόφιαν, ὅπου κατὰ βάθος καὶ πρὸ τῆς Ρωμουνικῆς δηλώσεως δὲν ἦσαν ἀπολύτως ἀσφαλεῖς περὶ τῆς ἐκβάσεως ἑνὸς πολέμου μεταξὺ τῶν Συμμάχων.

Ἀναμένεται ἐπίσης ὡς πιθανὴ καὶ ὑποχώρησίς τις ἀπὸ μέρους τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς Ρωσσικῆς προτάσεως διὰ τὴν διαιτησίαν, ὑποχώρησις οὐχὶ οὐσιαστικὴ βέβαια, ἀλλὰ τοιαύτη, ὥστε νὰ ἱκανοποιῇ περισσότερον τὴν Ρωσσικὴν ἐπιθυμίαν. Ἀποδοχὴ δηλαδὴ τῆς ἰδιαιτέρας διαιτησίας μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ἐξασφαλίσεως συγχρόνου καὶ παραλλήλου διαιτησίας διὰ τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν διαφοράν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, δὲν ἐπιτρέπεται ἀκόμη ἀπόλυτος αἰσιοδοξία ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν τῆς καταστάσεως. Τὰ πράγματα μένουν πάντοτε ἀόριστα, μὲ ἐνδείξεις μόνον περὶ τροπῆς πρὸς διευθέτησιν.

Ο Τηλεγραφος Της Πατριδος

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ
Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΗΓΟΡΕΥΣΕ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΤΗΣ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου.— Βεβαιοῦται ἐπισήμως ἡ εἴδησις περὶ διαμαρτυρίας ἐντόνου, διὰ διβασθείσης πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τελευταίαν παραβίασιν τῆς οὐδετέρας ζώνης ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων παρὰ τὴν Κερκινέτιδα λίμνην.

Ἡ Ἑλλὰς διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν συγχρόνως καὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατακρατήσεως τῶν ὀλιγαρίθμων αἰχμαλώτων Ἑλλήνων στρατιωτῶν καὶ ἠξίωσε τὴν ταχυτάτην ἀπόδοσίν των.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου.— Κατὰ νυκτερινὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Σόφιας, αὐθεντικῆς πηγῆς, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσεν αἰφνιδίως τὴν συγκρότησιν τοῦ μεγάλου συλλαλητηρίου, τὸ ὁποῖον, διοργανωθὲν ἀπὸ ἡμερῶν, ὡς εἶνε ἤδη γνωστόν, ὑπὸ τῶν πατριωτικῶν σωματείων, ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ χθὲς μὲ σκοπὸν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν δηθὲν βιαιοπραγιῶν τῶν διαπραττομένων ἐν ταῖς κατακτηθείσαις χώραις κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σέρβων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΦΡΙΚΑΛΕΟΤΗΤΕΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16 Ἰουνίου (Ἀθ. Πρ.)— Ἐπιροπὴ Μουσουλμάνων ἐκ Πετριτσίου ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Γενικὸν πρόξενον τῆς Γερμανίας διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν κακώσεων, ἃς διεπράττουν οἱ Βούλγαροι ἐναντίον τῶν Μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν, δίδουσα λεπτομερῆ κατάλογον τῶν βιασμῶν, τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν λεηλασιῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν τῇ περιφερείᾳ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τούτων ἀνέρχεται εἰς 2298.

Κατὰ τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην, 235 ἡμέρας μετὰ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν, δηλαδὴ τὴν 22 Νοεμβρίου 1912, ἤρξαντο αἱ σφαγαὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Πετριτσίου. Οἱ κάτοικοι ἐκλήθησαν διὰ δημοσίων κηρύκων εἰς τὸ Κονάκιον ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ ἀνεγινώσκετο Βασιλικόν τι διάταγμα. Ἀφοῦ ὅλοι συνήχθησαν ἐκεῖ, ὡδηγήθησαν εἰς τοὺς στρατῶνας, ὅπου ἐκρατήθησαν δύο νύκτας. Μετὰ ταῦτα ἐσφάγησαν ἀγρίως διὰ τῆς μπαγιονέτας. Πλείονες τῶν 116 κατοίκων εὗρον ἐκεῖ τὸν θάνατον, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο γυναῖκες.

Ἔνδεκα χωρία τῆς περιφερείας Πετριτσίου κατεστράφησαν τελείως, αἱ οἰκίαι ἐπυρπολήθησαν, οἱ ἄνδρες δὲ, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐσφάγησαν ἀγρίως. Πλείονα τῶν 1829 ἀτόμων εὗρον τὸν θάνατον κατὰ τὴν σφαγὴν ταύτην. Εἰς τὰ χωρία Σοῦτκερ καὶ Καλοῦ, κατοικούμενα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Μουσουλμάνων, οἱ ἄνδρες ἀπὸ τοῦ 18 μέχρι τοῦ 50 ἔτους ἀπεμονώθησαν καὶ ἐσφάγησαν διὰ τῆς μπαγιονέτας, 350 ἄτομα εὗρον ἐκεῖ τὸν θάνατον. Πλείονες τῶν 100 νεανίδων καὶ γυναικῶν ἡρπάγησαν διὰ τῆς βίας.

Ὅλα τὰ πράγματα τῶν Μουσουλμάνων, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἐσωρρούχων. διηρπάγησαν. Ἐκτὸς τούτων, τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαΐου 26—30 Βουλγαρικὰ τάγματα, ἐρχόμενα ἐκ Μπουλαΐρ καὶ Ἀδριανουπόλεως καὶ διευθυνόμενα πρὸς τὸ Ἰστίπ, ἐλεηλάτησαν ἐκ νέου τὰ χωρία Σοῦτκερ καὶ Καλοῦ, ἐβίασαν τὰς γυναῖκας τῶν χωρίων Ἀττικόγια, Κολαρόβα, Δημόβα καὶ Γιαβρούμζα. Εἰς τὸ χωρίον Δημητρόβα ἡ σύζυγος τοῦ χότζα Μπεκτὰκ ἐφονεύθη ἀντιστάθεῖσα εἰς τοὺς στρατιώτας κατεκρεουργήθη. Οἱ Βούλγαροι στρατιῶται ἐφόνευσαν ἐπὶ πλέον 50 ἄτομα, ἐκτῶν ὁποίων 2 ἐκ Καλανόβας καὶ 3 ἐκ Γιαβρούμτζας.

Ὅλαι αἱ γυναῖκες τῶν περιφερειῶν τούτων κατέφυγον εἰς τὴν πόλιν ὅπως ἀποφύγουν τὰς ἐπιθέσεις τῶν Βουλγάρων στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι περιτρέχουν τὴν ἐξοχὴν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ρυπάνουν πᾶσαν γυναῖκα.

Ο ΠΡΙΓΚΗΠΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΟΠΕΝΑΓΗ, 16 Ἰουνίου. (Ἀθ. Πρ.)—Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος ἀνεχώρησε τὴν πρωΐαν διὰ Παρισίους.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου. Ἡ Σερβικὴ «Ἐφημερὶς» γράφει, ὅτι ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς συνεβούλευσε τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ὁ Σέρβος Διάδοχος ἐξακολουθεῖ ἐπιθεωρῶν τὰ στρατεύματα.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου. — Ἡ «Ἀνέβικα» τῆς Σόφιας γράφει ὅτι τὸ ὑπόμνημα τὸ ζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας τηλεγραφικῶς εἰς Πετρούπολιν Τὰ κυριώτερα αὐτοῦ σημεῖα εἶνε τέσσαρα.

Πρῶτον : τονίζεται ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Σερβίας διεκόπησαν, διότι αὕτη δὲν ἔννοεῖ νὰ δεχθῇ τὴν σύμβασιν.

Δεύτερον : οἱαδήποτε, λέγει, ἔλθει Σερβικὴ Κυβέρνησις οὐδεμία ἐλπὶς ὑπάρχει ὅπως ἡ Σερβία ἀλλάξῃ γνώμην.

Τρίτον : ἡ Ρωσσία ὀφείλει νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Σερβίαν νὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους τοὺς ἀσφαλίζοντας τὴν εἰρήνην.

Τέταρτον : ἡ Βουλγαρία ἐλπίζει ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Πετρουπόλεως θὰ εἶνε εὐνοϊκὴ πρὸς τὰ Βουλγαρικὰ συμφέροντα.

Ἡ ἡμιεπίσημος «Βουλγαρία» γράφει ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Κοροβηλᾶ πείθουσιν ὅτι ἡ Βουλγαρία δυσκόλως θὰ συνεννοηθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16 Ἰουνίου. Συνελήφθη ὁ διάσημος κομιτατζῆς Λάζος. Ἀπόψε ἤχθησαν ὑπὸ συνοδείαν 3 κομιτατζῆδες, συλληφθέντες εἰς Γουμενέτζαν, φέροντες χειροβομβίδας, ἔγγραφα καὶ ὅπλα.

Ο ΠΡΙΓΚΗΠΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16 Ἰουνίου. Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἀφέκετο ἀπόψε.

Ὁ κ. Ρακτιβὰν μετέβη εἰς Βέρροιαν. Θὰ ἐπανακάμψῃ αὔριον τὴν πρωΐαν.

Ἡ κοινοτικὴ ἀντιπροσωπεία συνεσκέφθη εἰς τὴν Μητρόπολιν περὶ τῆς ὑποδοχῆς, ἥτις θὰ γείνῃ εἰς τὸν κ. Δραγούμην.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16 Ἰουνίου. Αἱ Βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ Ζελιαχόβης συνέλαβον τὸν ἀρχιεραρτικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὰς Σέρρας δεσμίους.

Συνελήφθησαν εἰς Βουλγαρίαν ὁ ἰόμογενεὲς Μούζας, Χρυσοστόμου καὶ Δημητρίου βασανισθέντες πικελοτρόπως.

Η "ΜΙΡ,.
ΠΕΡΙ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ «Μὶρ», γράφουσα περὶ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσσίας, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

«Οἱ σύμμαχοί μας Σέρβοι ἐξακολουθοῦν νὰ φέρουν ἀντιρρήσεις. Ἐξακολουθοῦν νὰ κάμνουν λόγον περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ διαπραγματεύσεων. Ἐπαναλαμβάνουν τὸ παλιό των τραγοῦδι, τὸ ὁποῖον ἀκούομεν ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν, δηλ. νὰ συνέλθοῦν οἱ Πρωθυπουργοὶ τῶν Συμμάχων. Δι' αὐτοὺς δὲν ἔχει σημασίαν ἡ μεθ' ἡμῶν συναφθεῖσα σύμβασις· θέλουν νὰ τὴν ἀκυρώσουν καὶ μᾶς προσκαλοῦν εἰς συνάντησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ Μαυροβούνιον θὰ ἔχωσι ψῆφον καὶ θὰ ἀποφαίνωνται τίς ἔχει δίκαιον ἡμεῖς ἢ ἐκεῖνοι· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ζημιωθῶσι συνῆψαν συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Μαυροβουνίων καὶ τοὺς ἔχουν ὑπὲρ αὐτῶν.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπεδείξαμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν παρομοίας διαπραγματεύσεις. Ἡ Βουλγαρία δὲν δέχεται νέας ἐπεβραδύνσεις.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς κωμῳδίας παρομοίας τῶν ἐν Λονδίνῳ, δὲν ἐπιθυμοῦμεν νέους ἐξευτελισμοὺς καὶ νέας ἐπιπλήξεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ὑπὸ τῶν γονέων εἰς τὰ παιδία των (ὡς αἱ ἐπιπλήξεις τοῦ Γκρέϋ πρὸς τοὺς Συμμάχους).

Ἄρκοῦν πλέον αἱ διαπραγματεύσεις, αἱ ἐξηγήσεις καὶ αἱ καθυστερήσεις. Ἐὰν οἱ σύμμαχοί μας Σέρβοι δὲν κατώρθωσαν νὰ τὰ εἴπουν ὅλα εἰς τὰς διακοινώσεις των περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συμβάσεως εἰς τὰς ἐν τῇ Σκοῦπσίνᾳ δηλώσεις των μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ Διαδόχου των, ποτὲ δὲν θὰ τὸ κατορθώσουν.

Ἡμεῖς οὐδόλως θορυβούμεθα ἐπὶ τούτοις. Ὅ,τι ἔχομεν νὰ εἴπωμεν θὰ τὸ εἴπωμεν δι' ἑνὸς ὑπομνήματος πρὸς τὴν Διαιτητήν. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ δὲν θὰ διαφέρῃ τῆς ἀπαντήσεώς μας πρὸς τὰς Σερβικὰς διακοινώσεις καὶ δηλώσεις. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὁ διαιτητὴς δύναται νὰ ἐκφέρῃ τὸν τελευταῖον λόγον. Πλέον ἡ σύμβασίς μας πρὸς τὴν Σερβίαν εἶνε τόσον σαφής, ὥστε καὶ ἄνευ ὑπομνήματος θὰ τὴν γνωρίζῃ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας.»

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΕΙΣ ΑΜΗΧΑΝΟΝ ΘΕΣΙΝ
Ο ΔΑΝΕΦ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου. (Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Πατρίδος»).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας, ὅτι κατόπιν τῆς ἀπειλητικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ρουμανίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἔριδα, ἡ ἀμηχανία εἰς ἣν περιέπεσε ἐκ τοῦ διαβήματος τούτου ἡ Βουλγαρία εἶνε λίαν αἰσθητή.

Ἡ Ρουμανικὴ διακοίνωσις καὶ τὰ ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγελλόμενα πρῶτα στρατιωτικὰ μέτρα περιήγαγον τὴν Βουλγαρίαν εἰς κρισιμωτάτην θέσιν. Περὶ φιλοπολέμων τάσεων ἀπὸ μέρους αὐτῆς δὲν δύναται πλέον νὰ γίνῃ λόγος.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν Βιεννναίων ἐφημερίδων λέγεται ὅτι ὁ κ. Δάνεφ ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Πετρούπολιν ἀποδεχόμενος τὴν πρόσκλησιν περὶ συναντήσεως τῶν Πρωθυπουργῶν.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΗ
ΕΙΣ ΧΩΡΙΣΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου.— (Ἰδιαίτερον τηλεγράφ. «Πατρίδος») — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας ὅτι θεωρεῖται βεβαία ἡ μετάβασις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας εἰς Πετρούπολιν. Ἐπὶ τῶν ἁρμοδίων ἐν Σόφιᾳ κύκλων ὁμολογεῖται ὅτι ἡ παρατεταμένη ἀντίστασις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Ρωσσικὴν πρότασιν περὶ διαιτησίας, καθίσταται τοῦ λοιποῦ ἀδύνατος. Βεβαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι ὁ κ. Δάνεφ, μεταβαίνων εἰς Πετρούπολιν, θὰ ἐπιμείνῃ ὅπως συζητηθῇ χωριστὰ τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν κατακτηθέντων.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ
ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου. (Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Πατρίδος»).— Ἡ Ρουμανικὴ ἐφημερὶς «Ἀδεβέρουλ», ἐξηγοῦσα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ρουμανίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἔριδα, λέγει ὅτι αὕτη ἀπέβη ἀναγκαία καὶ ἀναπόδραστος πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ Βαλκανικῇ, τῆς ὁποίας ἡ διαταραξις ἠπειλεῖτο ἐκ τῆς πλεονεκτικότητος καὶ τῆς ἀπληστίας τῶν Βουλγάρων. Δὲν ἠπειλοῦντο μόνον ἐκ τῶν ἐμπεριαλιστικῶν τάσεων τῆς Βουλγαρίας ἡ Σερβία, ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς Ρουμανίας ἐξετίθετο εἰς κίνδυνον, πραγματοποιουμένων τῶν Βουλγαρικῶν ἀξιώσεων.

Περαιτέρω ἡ Ρουμανικὴ ἐφημερὶς ἀποκαλύπτει, ὅτι κατὰ πρωτοβουλίαν καὶ σύστασιν τῆς Ρωσσίας, συνελεγέσε δὲ καὶ τῆς Γαλλίας, ἐκλείσθη ἐσχάτως Σερβορουμανικὴ συνθήκη συμμαχίας.

ΠΥΡΕΤΩΔΕΙΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου. (Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Πατρίδος»).— Ἡ διακοίνωσις τῆς Ρουμανίας πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον εἶνε ἤδη γνωστόν, ἐπεδόθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐν Σόφιᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας.

Κατὰ σημερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου, ἡ παῦσις μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων διὰ τῶν διαφόρων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἀνεστάλη. Αἱ στρατιωτικαὶ ὅμως συμπληρώσεις συνεχίζονται πυρετωδῶς.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ
ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ἰουνίου. (Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Πατρίδος»).— Ἡ Βιεννναία «Τσάϊτ» γράφει, ὅτι οἱ ἐν Βερολίνῳ ἐπίσημοι κύκλοι οὐδέποτε ἐνθουσιασθέντες ἐκ τῆς ἀστασίας τῶν Βουλγάρων, ἀποδοκιμάζουν τὸν ἐπιδεικτικὸν φιλοβουλγαρισμὸν τῶν ἁρμοδίων Αὐστριακῶν κύκλων.

Ἡ Βιεννναία ἐφημερὶς ὁμολογεῖ, ὅτι ἡ Γερμανία εὐνοεῖ σήμερον καταφώρως τὴν Ἑλλάδα, τῶν συμφερόντων τῆς ὁποίας εἶνε ἔνθερμος ὑποστηρικτής. Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα ταῦτα ὑπαγορεύονται ἀποκλειστικῶς ἐκ πολιτικῶν συμφερόντων ἐπεκτεινόμενα ἀναγκαίως καὶ ἐπὶ τῆς Σερβίας, ὡς συμμάχου τῆς Ἑλλάδος.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΛΥΣΣΙΔΑ (θέατρον Γκρέκα). Σήμερον Δευτέραν 17 Ἰουνίου ἐναρξις τῶν Ἀμερικανῶν Craft. Τὴν Πέμπτην 20 Ἰουνίου μεγάλη ἐνετικὴ νυκτερινὴ ἑορτὴ μετὰ ἐγγαλικῶν φώτων καὶ πυροτεχνημάτων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τριῶν ἐκατοντετηρίδων ἐνάρξεων τῶν The Saraitos (τῶν φοβερῶν κορυφοβείλων τοῦ Λεκκοῦ Νείλου) τῶν Saimal the καὶ τῆς ὡραίας Anilledas μετὰ τοῦ ἐκαμονίου κομικοῦ τῶν Ἡρωϊδίων κ. Robert. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ εἴσοδον ἐλευθέραν.

ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ (πλατεῖα Συντάγματος)' Σήμερον νέον ἐκλεκτὸν πρόγραμμα κ. Τὸ μέγα, περιπετειῶδες καὶ ἐξόχου πλοκῆς καὶ ἐνδιαφέροντος δρᾶμα «Comme une Joeure» παιζόμενον ὑπὸ τῶν ἀρίστων Γάλλων ἠθοποιῶν, ταινία 1,200 μέτρων, καὶ ὡλλαι θαυμάσιαι καὶ ἀπολαυστικαὶ κωμῳ